Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 342 van 1 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat P. DE WOLF**
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 28 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 juli 2025 tot niet-ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 mei 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 20 mei 2026.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juli 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN, *loco* advocaat P. DE WOLF.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de wnd. voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"*1. De verzoeker, die verklaart afkomstig te zijn van Gaza, dient beroep in tegen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)" van 16 juli 2025, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Uit het administratief dossier blijkt dat hij erkend werd als vluchteling in Griekenland op 23 februari 2024. Zijn Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 22 februari 2027 en zijn Grieks paspoort is geldig tot en met 16 april 2029 (zie "cedoca, aanvraag derde landen", kopie Griekse verblijfsvergunning en kopie Grieks paspoort in het administratief dossier).*

2. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken", dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

3. Beide partijen werden op grond van artikel 39/62 van de vreemdelingwet gevraagd door de Raad om actuele rapporten voor te leggen aangaande de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland. Beide partijen hebben naar aanleiding van deze beschikking actuele rapporten omtrent de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland neergelegd.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt dat aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkendiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (geviseerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) barrières vormen die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen leven. Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, is er een evolutie naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

Rekening houdend met het geheel van landeninformatie die door beide partijen worden bijgebracht, besluit de Raad dat in de huidige stand van zaken evenwel niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land a priori een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer precaire situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in

Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij op basis van haar individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekers om internationale bescherming, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Wat deze individuele omstandigheden verder betreft, blijken de recente wetswijzigingen een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADET is verstreken deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.

Het komt de verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat zij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).

4. Verzoeker slaagt er niet in dit vermoeden te weerleggen. Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te verwijzen naar algemene informatie, zijn reeds afgelegde verklaringen te herhalen en te stellen dat hij het niet eens is met de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van haar beschermingsverzoek.

5. Verzoeker maakt vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. Verzoeker brengt in zijn verklaringen niet naar voor dat hij over enige medische of mentale problematiek beschikt waardoor hij bij een terugkeer naar Griekenland niet zelfstandig in zijn levensonderhoud kan voorzien waardoor hij in een toestand van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Aldus kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van de verzoekende partij worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker erkend werd als vluchteling in Griekenland op 23 februari 2024. Zijn Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 22 februari 2027 en zijn Grieks paspoort is geldig tot en met 16 april 2029 (zie “cedoca, aanvraag derde landen”, kopie Griekse verblijfsvergunning en kopie Grieks paspoort in het administratief dossier). Verzoeker verklaart nog steeds over zijn originele verblijfsdocumenten te beschikken (NPO, p.4 en bijkomende vragen m-status Griekenland). Hij verklaart ook zijn AFM te hebben gekregen in Griekenland. Hij stelt echter wel geen AMKA te hebben gekregen in Griekenland (NPO, p.11).

Betreffende zijn AMKA kan het volgende worden vastgesteld. Uit de objectieve landeninformatie die wordt toegevoegd aan het administratief dossier blijkt vooreerst dat hij in het geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen van haar AMKA, wanneer hij daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medische centrum gaat: “If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription" (“UNHCR Greece, Living In Greece – Access to

healthcare" beschikbaar op: https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare; "Verslag feitenonderzoek" van september 2024, p. 49, 50-51)." Verder blijkt uit de objectieve landeninformatie niet dat een actieve AMKA een voorwaarde is om te werken in Griekenland. Een AMKA-nummer volstaat. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij niet zou kunnen voldoen aan de voorwaarden zijn AMKA in Griekenland te bekomen of te activeren.

Het komt aan de begunstigde van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Verzoeker werd erkend als vluchteling op 23 februari 2024 (cedoca, aanvraag derde landen) en verklaart zijn Griekse verblijfsvergunning gekregen te hebben eind mei 2024 (bijkomende vragen m-status Griekenland). Verzoeker stelt Griekenland te hebben verlaten op 17 oktober 2024 (NPO, p.8). Dit wil zeggen dat ze ongeveer 5 maanden als begunstigde van internationale bescherming met de vereiste verblijfsdocumenten in Griekenland heeft doorgebracht. Uit een verblijf van een dergelijke korte periode kan verzoeker onmogelijk zijn conclusies trekken omtrent de mogelijkheden tot huisvesting, tewerkstelling, toegang tot taallessen en toegang tot medische zorgen in Griekenland. Wat betreft zijn toegang tot huisvesting, blijkt uit zijn verklaring dat hij steeds toegang had tot huisvesting in Griekenland. De commissaris-generaal stelt in dit opzicht terecht vast dat verzoeker na het verlaten van het opvangcentrum steeds een dak boven zijn hoofd had. Zo vond hij onderdak in een gedeelde woning in Athene en toen hij deze dienden te verlaten vond hij meteen opnieuw onderdak in Athene (NPO, p.9). Indien hij niet tevreden was over deze huisvesting, blijkt uit zijn verklaringen niet dat hij enige stappen heeft ondernomen om andere huisvesting te vinden in Griekenland. Zo blijkt uit zijn verklaringen niet dat hij een beroep heeft gedaan op de Griekse overheid of enige andere organisatie om huisvesting te zoeken en te vinden in Griekenland. Wat betreft zijn tewerkstelling, blijkt uit zijn verklaringen dat hij steeds in staat was om tewerkstelling te vinden in Griekenland. Zo heeft hij gewerkt in een bedrijf dat boorde naar water en als orderpicker (NPO, p.10). Deze tewerkstelling was echter zwartwerk (NPO, p.10). Uit zijn verklaringen blijkt echter niet dat hij de nodige stappen heeft gezet om legale tewerkstelling in Griekenland te bekomen. Zo heeft hij zijn inspanningen tot het vinden van werk beperkt tot het gaan staan op een plein en het aanspreken van mensen (NPO, p.11). Hij stelt dat voor het vinden van legale tewerkstelling, hij in het bezit moest zijn van een AMKA (NPO, p.11). De Raad herhaalt vooreerst dat uit de objectieve landeninformatie die wordt toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat een begunstigde van internationale bescherming niet in het bezit moet zijn van een actieve AMKA, maar enkel van een AMKA-nummer. Zoals hierboven reeds uiteengezet, toont verzoeker niet aan dat het voor hem niet mogelijk is/was om dergelijk AMKA-nummer te bekomen en zodoende een legale tewerkstelling te zoeken. Verzoeker brengt ook naar voor dat hij niet naar een arbeidskantoor is gegaan, omdat er geen waren (NPO, p.12). De commissaris-generaal stelt echter in de bestreden beslissing dat deze er wel zijn. Verzoeker doet geen moeite in het verzoekschrift om deze motivering in een ander daglicht te plaatsen. Verzoeker heeft ook nooit een beroep gedaan op een NGO om werk te vinden (NPO, p.13) noch blijkt uit zijn verklaringen dat hij geprobeerd heeft om een beroep te doen op de Griekse overheid om werk te vinden. Het is echter de verantwoordelijkheid van verzoeker als begunstigde van internationale bescherming om de rechten verbonden aan zijn status af te dwingen bij de overheid die hem deze bescherming heeft gegeven. Verzoeker blijft hier in gebreke. Uit zijn verklaringen blijkt ook niet dat hij de nodige inspanningen heeft geleverd om de Griekse taal te leren en op die manier zijn kansen op de Griekse arbeidsmarkt te vergoten en zijn integratie in Griekse samenleving te bevorderen. Verzoeker stelt dat er geen scholen waren om Grieks te leren (NPO, p.17). Zijn zoektocht naar scholen waren echter beperkt tot het vragen aan Arabieren of er scholen waren (NPO, p.17). Hij is echter nooit gaan vragen aan de Griekse overheid of enige andere organisatie of er een mogelijkheid was om de Griekse taal te leren (NPO, p.18). Verzoeker brengt verder ook geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat hij geen toegang had tot medische zorgen of dat hem deze medische zorgen moedwillig werden ontzegd. Hij verwijst wel naar de gebrekkige gezondheidszorg toen hij nog in het opvangcentrum verbleef. Deze situatie vond echter plaats op een welbepaalde tijd, plaats en context en is niet langer representatief voor hem. Hij is op heden immers een begunstigde van internationale bescherming. Aan deze status zijn de nodige rechten en voordelen verbonden. Het is de verantwoordelijkheid van de begunstigde van internationale bescherming om deze rechten af te dwingen bij de overheid die hem deze bescherming heeft gegeven.

Verzoeker maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband hem toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, volstaat niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in

zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming moet in samenhang worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van de verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld uit te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er nog verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om huisvesting of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien hem toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift waarbij dienaangaande naar algemene landeninformatie wordt verwezen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar hij in gebreke blijft.

Waar verzoeker stelt dat hij niet genoeg werd uitbetaald in Griekenland door zijn werkgever, kan deze behandeling niet worden gezien als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal stelt ook terecht vast dat verzoeker geen enkele poging heeft ondergaan om deze wanbetaling aan te klagen bij de Griekse autoriteiten waardoor er niet van kan worden uitgegaan dat de bescherming van de Griekse autoriteiten niet langer effectief of doeltreffend is.
Verzoeker brengt ook naar voor dat hij zich niet veilig voelde in Griekenland nadat M. werd aangevallen (NPO, p.14). De commissaris-generaal motiveert in dit opzicht echter terecht het volgende: "U haalde aan dat u zich in Griekenland onveilig voelde nadat [M.] werd aangevallen (CGVS, p. 14). [M.] werd na de aanval behandeld in het ziekenhuis en diende klacht in bij de politie tegen zijn belagers. Hoewel u van mening was dat de politie niets deed en dat de politie geen onderzoeksdaden stelde, heeft de politie [M.] zijn verklaringen genoteerd en hebben ze ook de camerabeelden gecontroleerd. U wist niet of de politie ter plaatsen kwam nadat het incident gebeurd was. Hieruit blijkt geenszins dat de Griekse politie niet bereid of in staat was om op te treden tegen de belagers van [M.]. Er dient ook opgemerkt te worden dat het optreden van de autoriteiten geen resultaatverbintenis inhoudt. Dat bepaalde misdrijven niet worden opgelost kan afhangen van menige factoren (gebrek aan bewijs, gebrek aan getusigen,…) los van de werking/inspanningen van de autoriteiten om misdrijven op te lossen. Zo kende [M.] zijn belagers niet, wat het moeilijker kan maken voor de politiediensten om de dader(s) te vatten. De bescherming die de nationale overheid biedt, moet daadwerkelijk zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Absolute bescherming kan overigens door geen enkele rechtsstaat worden geboden, doch de aanwezigheid van redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade volstaat. U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat, als u in Griekenland het slachtoffer zou zijn van een geweldsincident, u geen beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de in Griekenland aanwezig veiligheidsdiensten. U kende zelf ook nooit problemen met de Griekse autoriteiten zoals de politie of het gerecht waardoor niets u in de weg staat om u tot deze diensten te wenden indien dit nodig is. Voor het overige maakte u persoonlijk geen incidenten mee die hebben bijgedragen aan uw onveiligheidsgevoel in Griekenland (CGVS, p. 15-16)." Verzoeker doet in het verzoekschrift en aanvullende nota geen enkele moeite om deze motivering te weerleggen of in een ander daglicht te plaatsen. Deze motivering wordt dan ook overgenomen omdat deze pertinent en juist is en steun vindt in het administratief dossier.
Verzoeker maakt op algemene wijze gewag van discriminatie en racisme, echter hieruit kan evenmin blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

Waar verzoeker verwijst naar verschillende arresten van de Raad, dient er op gewezen dat de Belgische en continentale rechtsorde geen precedentenwerking kent, waardoor deze verwijzingen niet dienstig zijn.

Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Hij toont niet aan dat hij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Verzoeker kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in zijn hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat hij, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zal komen. Hij maakt niet in concreto aannemelijk dat hij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat hij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Er zijn evenmin aanwijzingen dat verzoeker verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoeker maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat zijn situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat hij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat de verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypotheses zonder dat de verzoeker aantoont dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

7. De artikelen 2 en 3 van de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De motieven van de bestreden beslissing kunnen echter op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat de verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De verzoeker laat verder na uiteen te zetten op welke wijze hij de andere bepalingen van artikel 62 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid in het Arabisch uiteen te zetten waarom artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet in haar specifieke situatie niet van toepassing is en haar argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door haar advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

9. Derhalve lijkt verzoeker geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland. Er lijken geen feiten of elementen aangetoond te worden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op zijn specifieke omstandigheden verhinderen. Zijn beschermingsverzoek lijkt dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig oud artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden

gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (*cf*. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:
"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 16 juli 2026 staat het volgende vermeld:

"*De wnd. voorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.*
De raadsvrouw van de verzoekende partij legt ter terechtzitting, overeenkomstig artikel 39/76 § 1, tweede lid van de wet van 15.12.1980, een aanvullende nota neer.
Zij stelt dat er rekening gehouden moet worden met het kwetsbaar profiel van de verzoekende partij. In de aanvullende nota van 10/07/2026 werd een psychologisch rapport bijgebracht van 26/06/2026 waaruit blijkt dat de verzoekende partij wordt opgevolgd en om de 6 weken een sessie heeft. Dit is een gevolg van de situatie in Gaza en in Griekenland. De psycholoog heeft vastgesteld dat de angst voor een mogelijke terugkeer naar Griekenland de situatie van de verzoekende partij verergert. Haar vrees voor de behandeling die zij in Griekenland heeft meegemaakt, zorgt dat zij nog steeds lijdt onder de onzekere situatie. Er moet rekening mee gehouden worden dat de verzoekende partij uit Gaza komt en met de ervaringen die zij in Griekenland heeft gehad, waardoor er nood is aan psychologische opvolging. Ze verblijft reeds enige tijd in België en heeft hier een sociaal netwerk kunnen opbouwen. Dit ontbreekt in Griekenland, zij heeft daar niets om op terug te vallen. Uit het RSA-verslag blijkt ook dat zij daar geen toegang zal hebben tot basisrechten.
De verzoekende partij zelf zegt dat ze van kindsbeen af aan het werk is, dat zij de enige ondersteuner is van haar familie. Haar vader is overleden toen ze 3 jaar oud was. Ze heeft een moeilijk leven gehad en heeft dat nog steeds. Voor haar gezin en familie is zij de enige hoop, de enige die hen financieel ondersteund. Zonder haar gaan ze gewoon dood. Psychisch is het ook heel zwaar voor haar: van kindsbeen af is zij verantwoordelijk voor haar hele gezin. Ze piekert veel, maakt zich heel veel zorgen. De onzekerheid weegt heel zwaar. Psychisch voelt zij zich echt heel slecht. Langs de andere kant probeert ze zich bezig te houden met werken en haar gezin ondersteunen. Zoals haar raadsvrouw heeft gezegd, kan ze niet terugkeren naar Griekenland omwille van de omstandigheden daar. Het opvangcentrum was echt niet menselijk. Ze was gedurende 6 maanden ziek en heeft er totaal geen medische ondersteuning gekregen. Ze werd in Griekenland misbruikt: ze heeft gedurende maanden voor iemand gewerkt, maar werd nog steeds niet betaald. Ze heeft via WhatsApp en ander kanalen geprobeerd om aan haar geld te komen, maar dit is niet gelukt. Die persoon heeft tegen haar gezegd dat ze maar naar de politie moet gaan als ze dat kan. Hij weet immers dat de politie niets kan doen voor haar. Ze was gedurende een lange periode dakloos in Griekenland, maar hier heeft ze een woning en kan ze haar gezin ondersteunen."

4.1. Verzoeker maakt op 10 juli 2026 en ter terechtzitting, overeenkomstig oud artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer. Deze aanvullende nota's bevatten rapporten met betrekking tot de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en met betrekking tot de algemene situatie in Gaza. Het bevat tevens een psychologisch attest en een attest betreffende verzoekers tewerkstelling in België.

5. Verzoeker brengt met voormeld betoog ter terechtzitting en de bij de aanvullende nota's aangevoerde elementen geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 19 mei 2026.

5.1. De Raad onderstreept vooreerst dat artikel 57/6 § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bij de wijziging door de wet van 16 juni 2026 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie, ongewijzigd gebleven.

5.2. Verzoeker gaat in zijn aanvullende nota nog in op meer recente algemene landeninformatie met betrekking tot de situatie in Griekenland, doch de Raad moet opmerken dat verzoeker hiermee geen informatie aanreikt die toelaat te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie en de verdere individuele beoordeling, die *in casu* werd toegepast, niet meer nodig is. Dit blijkt evenmin uit de arresten van de Verenigde Kamers. De rapporten kunnen dan ook geen afbreuk doen aan de in de beschikking opgenomen gronden.

5.3. In de beschikking van 19 mei 2026 wordt uitgebreid ingegaan op de persoonlijke situatie van verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en worden de door hem aangehaalde individuele elementen omstandig besproken, waarbij wordt vastgesteld dat hij niet aantoont dat hij persoonlijk zijn rechten en voordelen als statushouder in Griekenland niet meer kan laten gelden en een situatie van materiële deprivatie dreigt. Deze beoordeling is gebaseerd op de volgende vaststellingen: (i) de Griekse verblijfsvergunning van verzoeker is geldig tot en met 22 februari 2027, (ii) het Griekse paspoort van verzoeker is nog geldig tot en met 16 april 2029, (iii) verzoeker heeft geen bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de relevante Europese rechtspraak, (iv) verzoeker heeft slechts vijf maanden als begunstigde van internationale bescherming met de vereiste verblijfsdocumenten in Griekenland verbleven, (v) verzoeker heeft steeds toegang tot huisvesting gehad in Griekenland en indien hij niet tevreden was met deze huisvesting toont hij niet aan dat hij stappen heeft ondernomen om andere huisvesting te vinden, (vi) verzoeker was steeds in staat om een tewerkstelling te vinden in Griekenland, (vii) verzoeker heeft niet de nodige stappen gezet om legale tewerkstelling te vinden in Griekenland, (viii) verzoeker heeft niet de nodige stappen gezet om de Griekse taal te leren, (ix) verzoeker brengt geen concrete elementen bij die aantonen dat verzoeker geen toegang had tot medische zorgen noch dat verzoeker hem deze medische zorgen in Griekenland moedwillig werd ontzegd.

5.4. In de beschikking werd vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakt over een bijzondere kwetsbaarheid te beschikken in de zin van de relevante Europese rechtspraak. Verzoeker bracht immers tijdens zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken, tijdens het persoonlijk onderhoud bij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) en in zijn verzoekschrift geen elementen bij die zouden wijzen op enige mentale of fysieke problemen. Ter terechtzitting brengt hij echter naar voor dat hij het psychisch zwaar heeft en zich slecht voelt. Hij stelt veel te piekeren en zich veel zorgen te maken. In het kader van zijn aanvullende nota legt verzoeker een psychologisch attest neer, waarin kan worden gelezen dat verzoeker te kampen heeft met ernstige en aanhoudende angst, een buitensporige vrees voor de toekomst, overmatig en herhaaldelijk piekeren over zijn juridische situatie, voortdurende innerlijke spanning, moeite met het ervaren van veiligheid, een gedeeltelijk verlies van hoop en moeilijkheden met ontspannen en concentreren. Hij vertoont eveneens een sterke angst voor een mogelijke terugkeer naar Griekenland. Er dient vooreerst op te worden gewezen dat dit document dat afkomstig is van Doctoorc (Doctoorc center voor online psychologie). Hoewel er wel degelijk een naam vermeld wordt van een psycholoog, kan er geen (RIZIV) nummer van de psycholoog gevonden worden op het psychologisch attest. Het is dus niet duidelijk of dit document werd opgesteld door een erkend psycholoog waardoor het document en de beschreven psychologische klachten van verzoeker de nodige bewijswaarde ontbreken. Alleszins wijst de Raad erop dat uit het attest ook niet voldoende *in concreto* blijkt dat verzoekers actuele psychologische problematiek belangrijke negatieve gevolgen voor zijn zelfstandig functioneren, autonomie en zelfredzaamheid met zich meebrengt, waardoor hij zijn rechten als statushouder in Griekenland niet zou kunnen laten gelden. Er wordt aangegeven dat verzoeker getuigt van een sterke motivatie om een zelfstandig, actief en productief lid van de maatschappij te zijn. Er wordt aangegeven dat verzoeker werk kon vinden en verzoeker voegt ook een bewijs toe dat hij in België tewerkgesteld is. Verzoeker brengt geen elementen naar voor waaruit zou kunnen blijken dat hij bij een terugkeer naar Griekenland niet in staat zou zijn om, ondanks zijn eventuele mentale problemen, zelfstandig in zijn levensonderhoud te voorzien. De Raad heeft begrip voor de zorgen die verzoeker zich maakt over zijn gezin in Gaza, maar verzoeker toont hiermee niet aan dat hij zich niet staande kan houden in Griekenland. Rekening houdend met het voorgaande, kan verzoeker geen afbreuk doen aan de in de beschikking opgenomen grond, noch maakt hij aannemelijk dat hij alsnog over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt in de zin van de relevante Europese rechtspraak.

5.5. In de aanvullende nota wijst verzoeker eveneens op de problemen die begunstigden van internationale bescherming hebben bij het verlengen van hun Griekse verblijfsvergunning. Hier dient in de eerste plaats te worden vastgesteld dat verzoeker wel degelijk nog over een geldige verblijfsvergunning beschikt. Zijn Griekse verblijfsvergunning is immers nog geldig tot en met 22 februari 2027 en in de beschikking werd ook

vastgesteld dat hij nog steeds over zijn fysieke verblijfsvergunning beschikt. Uit de objectieve landeninformatie die door verzoeker wordt toegevoegd door middel van een aanvullende nota blijkt inderdaad dat de verlenging van een Griekse verblijfsvergunning ernstige vertraging kan oplopen. Uit de landeninformatie blijkt echter ook dat de procedure voor het verlengen van de Griekse verblijfsvergunning kan worden opgestart langs digitale weg ("*Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236). Verzoeker kon en kan bijgevolg in tussentijd en voor het verstrijken van zijn ADET al tijdig stappen zetten, al dan niet met hulp van anderen zoals zijn advocaat in België, om zich hierover terdege te informeren alsook zelf actief en tijdig concrete inspanningen te leveren om de verlenging van zijn ADET te bewerkstelligen en te bespoedigen. Uit niets blijkt dat dit voor hem niet mogelijk is en verzoeker toont niet *in concreto* aan dat hij zijn ADET in de toekomst niet zal kunnen laten verlengen. Verder wijst de Raad er nog op dat verzoeker in Griekenland al een asielprocedure heeft doorlopen, een beschermingsstatus heeft gekregen, een geldige ADET alsook een Grieks paspoort heeft verkregen en dus contact heeft gehad met de Griekse autoriteiten, zodat enige basiskennis met betrekking tot de Griekse administratie kan worden verondersteld.

5.6. Verzoeker beperkt zich ter terechtzitting voornamelijk tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen omtrent zijn verblijf in Griekenland. Zo wijst hij op de slechte omstandigheden in het opvangcentrum, zijn gebrek aan medische ondersteuning in Griekenland, zijn problemen met betrekking tot het vinden van huisvesting in en wijst hij op het feit dat hij niet werd betaald voor het door hem geleverde werk. Deze elementen werden echter reeds besproken in de beschikking die hierboven werd geciteerd. Door eenvoudig zijn eerder afgelegde verklaringen met betrekking tot zijn levensomstandigheden in Griekenland te herhalen, brengt hij geen concrete gronden bij die afbreuk kunnen doen aan de in de beschikking opgenomen grond. Ter terechtzitting stelt verzoeker dat hij reeds sinds kindsbeen af aan het werk is en de enige ondersteuner voor zijn familie is. Hoewel de Raad de moeilijke situatie waarin verzoekers familie zich verkeert betreurt en begrip heeft voor verzoekers wens om hen zo veel mogelijk financieel te steunen, doet deze omstandigheid geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker niet de van hem te verwachten inspanningen heeft geleverd om te trachten een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen.

5.7. Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of hij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is zijn verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza en zijn betoog hieromtrent tijdens de terechtzitting niet dienstig. Ook zijn verwijzingen naar zijn sociaal leven in België reden zijn omwille van dezelfde reden niet dienstig.

5.8. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 19 mei 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker op heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

<u>Enig artikel</u>

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend zesentwintig door:

N. DENIES,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
S. VANDEVORST,	toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,

S. VANDEVORST N. DENIES